

Tárgy:

Ügyvédek (jogi képviselők) közötti kommunikáció (ÜESZ 11.8., 13.4.)

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA
FF/ 060/ 2024**

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, **Dr. (...)** fegyelmi ügyében a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2024. május 13. napján DRFB-8/2024. sz. alatt hozott határozata ellen eljárás alá vont részéről bejelentett fellebbezés folytán 2024. november 18. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának DRFB-8/2024. sz. határozatát helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Debreceni Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Debreceni Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás

I. Előzmények

[1] A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa a Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának **DRFB-23/2023.(P1/2023.)** sz. határozatát a FF/083/2023 számú határozatával hatályon kívül helyezte és az elsőfokú fegyelmi tanácsot új eljárás lefolytatására utasította, mivel a hatályon kívül helyezett határozat meghozatalának helye nem a valóságnak megfelelően volt feltüntetve.

II. A megismételt I. fokú eljárás

[2] A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa a megismételt eljárásban hozott **DRFB-8/2024.** számú határozatával megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd 2 rb. rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért 300.000,- Ft (azaz Háromszázezer forint) pénzbírság megfizetésére, valamint 80.000,-Ft. elsőfokú eljárási átalányköltség, továbbá 50.000 Ft. másodfokú eljárási átalányköltség megfizetésére kötelezte.

[3] A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa a megismételt eljárásban az eljárás alá vont

ügyvéd két levelét vizsgálta:

3.1. Az eljárás alá vont ügyvéd a 2022. július 01. napján kelt, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Ügyvédi kamarának címzett bejelentésben dr. (...) ügyvéd vonatkozásában előadta az alábbiakat:

„Indítványom indokálul előadom, hogy ügyfelem képviselőjében eljárva az ügyvédnő kamarai szabályokba ütköző, **de egyébként pedig társadalmilag elvárt erkölcsi minimumot sem elérő magatartásával találkoztam.**”

- „Ezek közül a legfontosabb az, hogy **az ügyvédnő egy jogi végzettséggel rendelkező személytől jogosan elvárható szintet sem mutatott fel, de akár a mindennapi ember számára is közismert helyzetet kifejezetten ostoba, hazug és célját tekintve fenyegető módon adott elő.**”

- „...**olyan elfogadhatatlan és szubjektív véleményem szerint visszataszító ügyvédi magatartás, amely mellett szó nélkül nem lehet elmenni.**”

3.2 A eljárás alá vont ügyvéd 2022. 03. 25. napján ügyfele képviselőjében levelet küldött az ellenérdekű felet képviselő ügyvédnek. A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa a levélnek az alábbiakban vastag betűvel kiemelt részleteire alapozta a határozatát.

- „Levele tartalmi valótlanosságok mellett, **hihetetlen és elfogadhatatlan ismerethiányról árulkodó, szakmailag értékelhetetlen következtetéseket tartalmaz:**”

- „Ügyfele március 8-án felhívott, amikor is 50 percen keresztül emberileg kétségbeejtő bizonyítványt állítva ki magától. Ekkor még nem hittem azt, hogy ezt alul lehet múlni, de gratulálok. Az ilyen esetekre **mondják, hogy megtalálta „zsák a foltját”.**”

- „**Kifejezetten kérem, hogy a megjelölt jogszabályhelyeket keresse meg, olvassa el, mivel minden bizonnyal sok újdonságot fog nyújtani!**”

- „**E körben nagyon javasolom fellapozni a Ptk. elején (1:3 - 1:5. §) az általános polgári jogi alapelveket,...**”

- „**Na ez az a pont, amikortól már nem polgári jogi következmények merülnek csak fel, hiszen kifejezetten nyereségvágyból kívánja a jogtalanul vételár visszatartásával rábírní ügyfelemet jogai feladására!**”

- „**...a Ptk. 6:73. § (1) bek alapján! Mivel ez amúgy is újdonságként hat, azért csak jelzem,...**”

- „Ebből eredően mind ügyfele, mind az ön eddigi nyilatkozatai alapján a hatálytalanság bekövetkezte még csak fel sem merülhet, hiszen még **arra sem vették eddig a fáradságot, hogy bármilyen kérdésben jogszerű nyilatkozatot legyenek képesek megtenni.**”

- „**Ön arta hivatkozik aktív(!) segítséget nyújtva ügyfelének a jogtalan, ügyfelemet megtévesztő magatartásával való megkárosításában, hogy ügyfelem nem adta meg a számlaszámát, amely így nem áll ügyfelének rendelkezésére. 2022-ben már ennél szánalmasabb, egyúttal alávalóbb indokot nem is hozhattak volna fel!**”

- „Amennyiben ugyanis ügyfele ténylegesen az Ön levelében most felsorolt bármelyik jogszerűnek beállított, de valójában jogellenes indokra hivatkozna, még akkor sem lehetne hivatkozási alap a visszatartásra, hiszen a saját elállási nyilatkozata (**segíték**), **valójában jogi értelemben az lenne**) őt mindenképpen köti, ennél fogva azonnal köteles lett volna a számára megfizetett összeg visszautalására. Ennek elmaradása a bizonyítéka annak, hogy ügyfele direkt szándéka ügyfelem megtévesztése és megkárosítása! **Annak ténye pedig, hogy ügyvédként ön ebben tevélegesen segítséget nyújt, az bizony az Ön emberi és ügyvédi minősítését is pontosan meghatározza! De még ezt is sikerült azzal „fényesítenie”, hogy egy végtelenül szánalmas, ámde ebből eredően ordas nagy hazugságra alapoz, az elektronikus ügyintézés világában...**”

[4] A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa a leveleknek a vastag betűvel kiemelt részleteire alapozta a határozatát. A fegyelmi tanács a leveleken jelölt részek vonatkozásában megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd levelei mind az ÜESZ 11.8., mind a 13.4. pontokba ütközőek volt, az kifejezetten az ellenérdekű ügyvéd munkáját lejáróban minősítő kijelentéseket tartalmaztak.

A fegyelmi tanács e körben, a levelekből fent idézett szakaszok alapján azt állapította meg, hogy azok dr. (...) ügyvéd munkáját hangsúlyozottan lejáróban minősítik. Arra utalnak, hogy az ellenérdekű ügyvéd nem képes a szakma szabályainak megfelelő beadványt megfogalmazni, a jogszabályokat nem ismeri, munkája az elvárható szintet nem éri le, bűncselekményben való közreműködést valósít meg, munkája szánalmas, erkölcstelen, ügyvédi minőségét alacsony fokúnak tituláló. A levek egésze nélkülözi a kollegiális udvariasságot, ugyanakkor az ellenérdekű ügyvéd személyét, illetőleg a munkáját hosszú bekezdéseken keresztül negatív jelzésekkel illeti, őt, illetve a munkáját lejárójta, kifejezetten indokolatlanul sértő jelzőkkel,

és frázisokkal.

Külön kiemeli a fegyelmi tanács, hogy az ügyvédnek írt levelet eljárás alá vont ügyvéd a megbízása keretein belül küldte meg, így annak tartalmáról az ügyfelének nyilvánvalóan tudomása kellett legyen, azaz az eljárás alá vont ügyvéd nem csupán a kollégája irányába nyilvánította ki a sértő kijelentéseit, de ezen nyilatkozatait az ügyfelével is megosztotta.

[5] A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa a határozat jogi indokolásában hivatkozott a **6/2018. (III. 26.) MŰK szabályzat az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól (a továbbiakban ÜESZ) alábbi rendelkezéseire:**

ÜESZ 11.5. *Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának a beadványa kirekesztő, emberi méltóságot sértő megállapításokat, közléteket **nem** tartalmazhat.*

A fegyelmi tanács e körben megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd levelei **kirekesztő, emberi méltóságot sértő** megállapításokat, közléseket **nem** tartalmaznak. Ezzel kapcsolatban a fegyelmi tanács osztotta az eljárás alá vont ügyvéd védekezését, figyelemmel arra, hogy a tárgyi levelek nem tartalmaznak emberi méltóságra vonatkozó kijelentéseket, azok alapvetően az ellenérdekű ügyvéd szakmaiságával voltak kapcsolatosak.

ÜESZ 11.8. *Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának kerülnie kell az ügyvédi tevékenység másik gyakorlóját, valamint az ügyvédi tevékenység gyakorlói egyes csoportjait **általában sértő megjegyzéseket**, valamint a másik ügyvédi tevékenységgyakorló **lejárását** vagy **negatív jellemzését***

ÜESZ 13.4. *Az ügyvédi tevékenység gyakorlói egymással szemben fokozott igényességül teljesítik kötelezettségeiket, **jó kollegiális kapcsolatot tartanak fenn**, ennek körében munkájukat **a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerint végzik***

A fegyelmi tanács e körben megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd levelei mind az ÜESZ 11.8., mind a 13.4. pontokba ütközőek voltak.

[6] A fegyelmi tanács a határozata indokolásában nem vitatta azt az általános elvet, hogy a jogvitában az ellenérdekű felek érdeke és célja kiterjed arra, hogy a másik fél által előadott egyébként számára előnytelen tényállításokat, jogi érveléseket vitassák, súlytalanná tegyék, avagy azok valóságtartalmát, helytállóságát kétségbe vonják. Természetesen a jogvitában a felek azért bíznak meg ügyvédet, mert maguk egyébként a jogban nem kellően jártasak, laikusok. E körben az eljáró ügyvéd feladata az ügyfele érdekében álló jogi érvelés előterjesztése, tényállításainak előadása, és ezzel párhuzamosan az ellenérdekű fél által előadott tényállítások cáfolata, illetve jogi érvei megalapozatlanságaira való hivatkozások kimunkálása és előterjesztése.

Mindez ugyanakkor csak annyiban utalhat az ellenérdekű fél munkájának a minősítésére, miszerint a helyes jogi értelmezést jelöli meg, és a tényállítások körében megjelöli, hogy melyek nem felelnek meg a valóságnak, és melyek azok a valós tényállítások, amelyeket figyelembe kell venni, mint releváns jogi tények, melyekből a helyes jogi következtetést le kell vonni.

Ezen fokozott igényességgel előterjesztett beadványok azonban az ellenérdekű ügyvéd munkáját nem minősíthetik, nem sértegethetik, nem járathatják le. sem más személyek előtt, de az ügyvédek között maradó levelezésben sem.

[7] A Debreceni Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa enyhítő körülményként értékelte, hogy eljárás alá vont ügyvéd két kiskorú gyermek tartásáról köteles gondoskodni, illetve a jövedelmi viszonyait, valamint azt, hogy az elmúlt 14 évben kifogástalanul végezte ügyvédi tevékenységét.

A fegyelmi tanács súlyosító körülményként értékelte a fegyelmi vétségek rendbeliségét, azt, hogy a fegyelmi vétséget megalapozó kijelentések egy-egy levélben is többször fordulnak elő, a Kamara részére írt levélben három esetben, míg az ellenérdekű ügyvédnek írt levélben kilenc esetben, hogy mind két levél két külön etikai szabályba is ütközik, továbbá hogy az ügyvédnek írt levél tartalma, az eljárás alá vont ügyvéd és az ellenérdekű ügyvéd ügyfele előtt is ismert volt, azaz a jogsértő levél nem maradt meg az ügyvédek közötti zárt kommunikáció keretei között, az harmadik felek előtt is ismerté vált. A fegyelmi tanács álláspontja szerint az ilyen magatartás súlyosan veszélyezteti az ügyvédségbe vetett közbizalmat. A fegyelmi tanács arra

az álláspontra helyezkedett, hogy a súlyosító körülmények túlsúlya miatt a rendelkező részben meghatározott pénzbírság áll arányban az elkövetett 2 rendbeli fegyelmi vétséggel, illetve az szükséges és elégséges.

III. A fellebbezés

[8] A határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezett, és kérte Országos Fegyelmi Bizottságot, hogy a fegyelmi határozatot módosítsa oly módon, hogy elsődlegesen állapítsa meg, hogy fegyelmi vétséget nem követett el, míg ennek esetleges elmaradása esetén pénzbírság alkalmazása helyett arányosabb következményt alkalmazzon.

Költségviselés tekintetében pedig külön kérte, hogy a korábbi II. fokú eljárás költségét, amely eljárás az eljárt DRFB eljárási hibája okán hatályon kívül helyezést eredményezett (vagyis semmilyen tekintetben személyének fel nem róható), költségviselése alól - a fegyelmi felelősség esetén megállapítása esetén – mentse őt fel.

8.1. Fellebbezésében fenntartotta a hatályon kívül helyezett eljárásban már benyújtott érvelését.

Kifejezetten kérte, hogy rögzítsék: „Nyilatkozatomban rendre hangsúlyoztam, hogy levelem reakció volt, amely egy igen súlyos, erkölcsileg felháborító körülményekre tett válaszlépés volt”

Fellebbezése alaphangját a következők szerint határozta meg: „Sajnos viszont ez az ügyvédek között egyre nagyobb számban megjelenő hozzáállás a társadalomban a következőképpen jelenik meg: pénzért mindenre kaphatóak (mármint az ügyvédek).

Ez az ügyvédi hivatásrend általános, társadalmi megítélése, amelyet egyre inkább kezd osztani a többi jogi hivatásrend, amely az ügyvédekkel szembeni bánásmód jellegében jelenik meg. Márpedig hivatásrendünk kötelessége lenne, hogy ezt, illetve az ilyen helyzeteket megelőzzük és kigyomláljuk magunk közül azokat a magatartásokat, amelyek ezeket támasztják alá.”

Valótlannak tartja azt a tényrögzítés, hogy magatartása két alkalommal is megsértette volna, a 6/2018. (III. 26.) MŰK szabályzat (továbbiakban ÜESZ) 11.8 és 13.4 pontjaiban foglalt követelményeket. Ugyanis a 11.8 pontba nem tiltás, hanem elkerülés követelménye került rögzítésre, amely esetben az indokoltság vizsgálata nem hagyható figyelmen kívül. Igaz, hogy kerülnie kell az ellenérdekű ügyvédet sértő megjegyzéseket, lejárataát és negatív jellemzését. Ugyanakkor – kérdezi – „...hogyan lehet kerülni azt, ami konkrétan a helyzet tárgya?”

Jelen esetben ugyanis sértő megjegyzést álláspontja szerint nem tett, csak konkrét indok megjelölésével. Ezt azért hangsúlyozta, mivel nem l'art por l'art jelleggel írta meg leveleit, hanem kifejezetten annak célzata megjelölésével.

Álláspontja szerint a 13.4 pont többes szám első személyben került előírásra, vagyis egymaga nem valósíthatta meg azt, hiszen az többes számú résztvevő által tehető csak meg. Mivel jómaga nem kaphatta meg a kollegiális kapcsolatot vagy a kölcsönös bizalmat, hiszen az ellenérdekű ügyvéd azt elzárta előle, akkor annak megsértése fogalmilag kizárt. Ha a másik ügyvéd tevékenysége nem alapozott meg ilyen felelősséget, hiszen őt nem vonták fegyelmi eljárás alá és ilyen körülményt vele szemben nem is rögzítettek, akkor jómaga ilyen fegyelmi vétséget nem követhetett el.

Vitatta, hogy cselekménye 2 rendbeli fegyelmi vétséget valósított volna meg, mivel he egy adott levélben több alkalommal történt a határozat által dehonesztált tartalom megjelenítésre, az nem rendbeliség.

Hivatkozott arra, hogy a 300.000.-Ft-os pénzbírság jelenleg kb. a nagyobb értékre elkövetett bűncselekmények alapesetének szankciós bírói gyakorlatával egyező, holott magatartásának ilyen tárgyi súlya fogalmilag kizárt.

Fellebbezésében hiányolta az ügye tartalmi vizsgálatát, vagyis azt, hogy csak az ő leveleinek tartalmát tették a vizsgálat tárgyává, és nem vizsgálták a másik ügyvéd magatartását.

8.2. A megismételt eljárásban hozott határozattal szembeni fellebbezésében fenntartotta a korábban előadottakat. Hivatkozott továbbá arra, hogy a Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróság (SCOTUS) előtt folyó

"Trump v USA" ügyben Sonia Sotomayor bíró asszony különvéleményében az USA volt elnökét nyilvánosan és kategorikusan nevez bűnözőnek, hazaárulónak, hazugnak, zsarolónak, összeesküvőnek nevezte.

Úgy vélte, hogy a maga szintjén ugyanolyan erkölcsi felháborodását rögzítő személy, aki az általa tételesen megjelölt inkriminált tényeket a jogszabályokhoz igazította, minden esetben a rendelkezések szándékos figyelmen kívül hagyása, félrevezető és kifejezetten kényszerítő cselekmények sorát mutatta be, mint az ezeket elszenvedő ügyfele jogi képviselője.

Sajnálattal állapította meg, hogy vallásgyakorló katolikus emberként nem tudta követni a krisztusi megbocsájtás követelményét, de úgy kívánta megvédeni az ügyvédi hivatás presztízsét, hogy bemutatja az ellenérdekű fél ügyvédjének általa jogellenesnek, és az ügyvédi hivatás szabályaiba ütköző magatartását.

IV. Az országos fegyelmi főbiztos véleménye

[9] Az országos fegyelmi főbiztos az elsőfokú határozat hatályban tartását indítványozta.

Álláspontja szerint a beérkezett bejelentés alapján lefolytatott előzetes vizsgálat, majd fegyelmi eljárás során az eljáró fegyelmi tanács a tényállást megfelelően derítette fel, a rendelkezésre álló adatokból helyes következtetésre jutott. Álláspontja szerint semmilyen felháborodás, erkölcsileg elítélhető cselekmény vagy nyilatkozat sem szolgálhat alapjául annak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 6/2018. (III.26.) MÚK Szabályzat (ÜESZ) 11.6. pontjában foglalt rendelkezést megszegje. Osztja az elsőfokú fegyelmi tanács álláspontját, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi határozatban kiemelt valamennyi megjegyzése sértő, a másik jogi képviselőt negatívan jellemzi, a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerinti megbízás teljesítés, kapcsolattartás feltételeinek nem felel meg.

Egyetértett az elsőfokú fegyelmi tanáccsal abban, hogy nem vizsgálta az eljárás alá vont ügyvéd által használt hangnem kiváltó okait. Semmilyen indok, ellenérdekű fél jogi képviselőjétől érkező levél, beadvány, megkeresés sem szolgálhat indokául annak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd sértgesse a másik ügyvédi tevékenységet gyakorlót. Megvannak azok a jogszerű eszközök, amelyekkel ügyfele érdekében eljárva az eljárás alá vont ügyvéd élhet, hogy az általa sérelmesnek tartott vagy nem elfogadható cselekményeket, jognyilatkozatokat kifogásolja.

A kiszabott fegyelmi büntetés indokolt és az elkövetett fegyelmi vétségek súlyával összhangban álló, a kiszabott fegyelmi büntetés enyhítésének indokát nem látja. A kiszabható maximális összegű pénzbírságnak még az egyharmadát sem elérő összeg a két rendbeli szándékos fegyelmi vétséghez képest eltúlzottnak nem mondható. Hivatkozott arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi hivatás méltóságát erodáló fegyelmi vétséget követett el, hiszen az ellenérdekű fél jogi képviselője részére írt levelei mind saját megbízója, mind az ellenérdekű fél előtt is megismerhetővé váltak.

V. A másodfokú fegyelmi tanács határozatának indokai

[10] A másodfokú fegyelmi tanács a tényállást az elsőfokú határozatban írtakkal egyezően fogadta el, mivel azt sem az eljárás alá vont ügyvéd, sem más érdekelt fél nem vitatta.

[11] Az eljárás alá vont ügyvéd a fellebbezésében mind az ÜESZ. 11.8. pontjában, mind pedig a 13.4. pontjában írtakkal kapcsolatban felvetett jogértelmezési kérdéseket, amelyeket a másodfokú fegyelmi tanács a következők szerint értékelt:

11.1. Az ÜESZ 11.8. pont szerint: Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának kerülnie kell az ügyvédi tevékenység másik gyakorlóját, valamint az ügyvédi tevékenység gyakorlóit egyes csoportjait általában sértő megjegyzéseket, valamint a másik ügyvédi tevékenység gyakorló lejárását vagy negatív jellemzését.

Az eljárás alá vont ügyvéd szerint az „elkerülés” kifejezés nem tiltást jelent, vagyis a magatartás – indokolt esetben – nem feltétlenül tiltott.

A Magyar Nyelv Értelmező Szótára szerint: „az „elkerülni” kifejezés... tárgyas (átvitt értelemben) Elkerülni: <magatartásával, fegyelmezettségével> sikerül elérnie, hogy vmi ne következzen be. Elkerülni az összeütközést, a veszekedést. Kerüljük el a sok hiábavaló beszédet. Még a látszatát is elkerülte annak, hogy ...

A 11.8. pont tehát aktív magatartást ír elő az ügyvéd számára: mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy előadása ne sértse a másik ügyvédet, ne legyen az előadás a másik ügyvédet lejárató, vagy azt negatív színben feltűntető.

Az eljárás alá vont ügyvéd vélhetőleg a 3.1. pontban ismertetett beadványa kapcsán kérdezte meg, hogy „...hogyan lehet kerülni azt, ami konkrétan a helyzet tárgya?”

A másodfokú fegyelmi tanács szerint a beadványt meg lehetett volna úgy is fogalmazni, hogy abban az eljárás alá vont ügyvéd megjelöli a másik ügyvéd kifogásolt magatartását és megjelöli, hogy az ő álláspontja szerint azok miért ütköznek az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályokba.

Az eljárás alá vont ügyvéd – ahelyett, hogy azt rábízta volna a kamara hatáskörrel rendelkező szerveire – ő maga mindjárt „ítéletet” is hirdetett az ügyben. Ha nem ez lett volna a kifejezett szándéka, akkor el tudta volna kerülni, hogy a másik ügyvédet ostobának, hazugnak, az eljárását pedig visszataszítónak nevezze.

A például hozott „Trump vs USA” ügyben eljáró Sonia Sotomayor bírő asszony nem tudta elkerülni, hogy a különvéleményében az USA volt elnökét nyilvánosan és kategorikusan bűnözőnek, hazaárulónak, hazugnak, zsarolónak, összeesküvőnek nevezze, hiszen neki abban kellett állást foglalnia, mint bírónak, hogy az USA volt (és jelenleg megválasztott) elnöke bűnöző, hazaáruló, hazug, zsaroló, vagy összeesküvő-e. Bíróként tehát nem a magánvéleményének adott hangot, mint a jelen esetben az eljárás alá vont ügyvéd, hanem a bírői döntéssel kapcsolatban, bíróként fogalmazta meg az álláspontját.

A másodfokú fegyelmi tanács az ügy körülményeire tekintettel azt állapította meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd szándékosan használt sértő és a másik ügyvédet lejárató kifejezéseket.

11.2. A 3.2. pontban írt levelében írtakat – amellet, hogy azokat sértőnek, és a másik ügyvédet lejáratónak tartja – a másodfokú fegyelmi tanács azért tartja különösen súlyosnak, mert a másik ügyvédet a saját, és a másik fél előtt is le kívánta járatni, és őt negatív színben feltűntetni.

Az ÜESZ 13.4. szerint: Az ügyvédi tevékenység gyakorlóit egymással szemben fokozott igényességgel teljesítik kötelezettségeiket, jó kollegiális kapcsolatot tartanak fenn, ennek körében munkájukat a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerint végzik.

A másodfokú fegyelmi tanács nem tartja kizártnak azt a lehetőséget, hogy a másik ügyvéd sem tartotta magát ehhez az elíráshoz, de – mivel ez nem volt az eljárás tárgya – azt nem vizsgálta.

Ugyanakkor, ha ez elő is fordult, az még nem teszi megengedhetővé, hogy minősíthetetlen módon reagáljon a kollega vitatható magatartására.

Minden ügyvédi kamara alapszabályában létrehozta etikai bizottságokat, amelyeknek éppen az a feladata, hogy az ügyvédek egymás közötti eljárását megvizsgálják abból a szempontból, hogy az megfelel-e az ÜESZ hivatkozott rendelkezésinek.

[12] A másodfokú fegyelmi tanács egyetértett azzal, hogy az eljárás alá vont ügyvéd két rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, hiszen két, egymástól független iratban minősítette a másik ügyvédet ostobának, hazugnak, stb.

Ugyancsak elfogadta a másodfokú fegyelmi tanács az országos fegyelmi főbiztos álláspontját, hogy a kiszabható maximális összegű pénzbírságnak még az egyharmadát sem elérő összeg a két rendbeli szándékos fegyelmi vétséghez képest eltűzöttnek nem mondható.

Mindezekre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatot – annak helyes indokai és jogi

érvelése alapján – helybenhagyta.

A másodfokú fegyelmi tanács a határozatát az Üttv. 138. § alapján hozta meg.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2024. november 18.

Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
másodfokú fegyelmi tanácsa

A határozat 2024. november 18. napján jogerős és 2025. január 03. napján végrehajtható.